ROZDZIAŁ XI.

Ucisk, Zmartwychwstanie, Sąd.

Ucisk.

Używamy tego wyrazu na oznaczenie całego okresu czasu w historji ziemi, jaki ma nastąpić pomiędzy zachwyceniem a objawieniem się, czyli pomiędzy ostatnią chwilą istnienia Kościoła na ziemi i tysiącletniem Królestwem Chrystusa. Nie będzie to jednak okresem ucisku dla wszystkich, ponieważ powiedziano, że „mieszkający na ziemi radować się będą i weselić, i poślą dary jedni drugim" (Obj. 11, 10) i będą mówili: „Pokój i bezpieczeństwo" (1 Tes. 5, 3). Przypuszczamy, że ten okres będzie stosunkowo krótki, ponieważ 6000 lat i czasy czyli roczne dni, przepowiedziane w proroctwach, prawie już upłynęły. Nie ulega wątpliwości, że okres ten obejmie ostatni z siedemdziesięciu tygodni Danjela,[1] ponieważ wtedy, po wzięciu Kościała[2] z ziemi, Bóg znowu będzie miał do czynienie z Izraelem. Bardzo jednak prawdopodobne jest, że potrwa on dłużej niż siedem lat owego tygodnia.

(1) Wszakże zmocni przymierze wielom ich w tygodniu ostatnim; a w połowie onego tygodnia uczyni koniec ofierze palonej i ofierze śniedn·j, a przez wojsko obrzydliwe pustoszyciel przyjdzie, i aż do skończenia naznaczonego wyleje się spustoszenie na tego, który ma być spustoszony (Dan. 9, 27).

(2) A gdy oni umilknęli, odpowiedział Jakób, mówiąc: Mężowie bracia, słuchajcie mię.

Szymon powiedział, jako Bóg najpierwej wejrzał na pogany, aby z nich wziął lud imieniowi swemu.

A z tem się zgadzają mowy prorockie, jako jest napisano:

Potem się wrócę, a pobuduję zasię przybytek Dawidowy upadły, a obaliny jego zasię pobuduję i znowu je wystawię.

Aby ci, co pozostali z ludzi, szukali Pana, i wszyscy narodowie, nad którymi wzywano imienia mego, mówi Pan, który to wszystko czyni (Dz. 15,13-17).

Jest atoli pewnem, że będzie to okres niesłychanych doświadczeń, smutku i klęsk,[3] duchownej ciemnoty i jawnej bezbożności.[4] Będzie to noc świata.[5] Lecz prawdziwy Kościoł, który nie jest w ciemności ani w nocy,[6] przez czuwanie i modlitwę stanie się godnym ujść tego wszystkiego i będzie wzięty z ziemi, aby stanąć przed Synem Człowieczym,[7] podczas gdy trzecia część Izraela będzie musiała przejść przez ucisk[8], którego czas będzie dla wybranych skrócony[9] przez objawienie się Chrystusa.[10] Od 24 do 28 rozdziału Izajasza możemy sobie urobić pojęcie o okropnościach czasu pod panowaniem antychrysta. Nie-

(3) Albowiem naonczas będzie wielki ucisk, jaki nie był od początku świata aż dotąd, ani potem będzie (Mat. 24, 21). Także Dan. 12, 1.

(4) To najpierwej wedząc, że przyjdą w ostateczne dni naśmiewcy według własnych swoich pożądliwości chodzący.

I mówiący: Gdzież jest obietnica przyjścia jego? Bo jako ojcowie zasnęli, wszystko tak trwa od początku stworzenia (2 Piotra 3, 3-4). Także Łuk. 18, 7.

(5) Jać muszę sprawować sprawy onego, który mię posłał, pokąd dzień jest; przychodzi noc, gdy żaden nie będzie mógł nic sprawować (Jana 9, 4).

Powiadam wam: onej nocy będą dwaj na jednem łożu; jeden wzięty będzie, a drugi zostawiony (Łuk. 17, 34).

(6) Lecz wy bracia, nie jesteście w ciemności, aby was on dzień jako złodziej zachwycił. Wszyscy wy jesteście synowie dnia; nie jesteśmy synowie nocy ani ciemności (1 Tess. 5, 4-5).

(7) Przetoż czujcie, modląc się na każdy czas, abyście godni byli ujść tego wszystkiego, co się dziać ma, i stanąć przed synem człowieczym (Łuk. 21, 36), Obj. 3, 10.

(8) I wwiodę i onę trzecią częśc do ognia, a wypławię je jako pławią srebro, a doświadczają złota; każdy będzie wzywał imienia mego, a Ja go wysłucham; rzekę: Tyś lud mój, a on rzecze: Tyś Pan Bóg mój (Zach. 13, 9).

(9) A gdyby nie były skrócone one dni, nie byłoby zbawione żadne ciało, ale dla wybranych będą skrócone one dni. (Mat. 24, 22).

(10) A wam, którzyście uciśnieni, odpocznienie z nami przy objawieniu Pana Jezusa z nieba z Aniołami mocy jego, (2 Tess. 1, 7).

A tedy objawiony będzie on niezbożnik, którego Pan zabije duchem ust swoich, i zniesie objawieniem przyjścia swego (2 Tess. 2, 8).

którzy, a właściwie ostatek Izraela, uwierzą w Chrystusa i będą świadczyć o Nim, wskutek czego będą zamordowani przez antychrysta. Są to ci, którzy „przyjdą z ucisku wielkiego", wstawszy z martwych przy końcu panowania antychrysta, jako ostatnie kłosy z wielkiego żniwa pierwszego zmartwychwstania.

Zmartwychwstanie.

Co się tyczy zmartwychwstania, możemy powiedzieć, że literalne jego wytłumaczenie zawiera się w 1 Kor. 15, 23: „każdy w swoim rzędzie". Jest rzeczą zrozumiałą, że zmartwychwstanie tych, „którzy są Chrystusowymi w przyjście Jego" obejmuje dwie kategorje ludzi: na przód tych, którzy stanowią „oblubienicę" i zostaną wzbudzeni w chwili zachwycenia, gdy Chrystus przyjdzie na powietrze, oraz świętych Starego Testamentu[11] którzy byli przyjaciółmi Oblubieńca[12] i nie-

(11) Aczci ja wiem, że Odkupiciel mój żyje, a iż w ostateczny dzień nad prochem stanie.

A choć ta skóra moja roztoczona będzie, przecież w ciele mojem oglądam Boga.

Którego ja sam oglądam, i oczy moje ujrzą go, a nie inny; choć zniszczały nerki moje (Job. 19, 25-27).

Ożyją umarli twoi, trupy moje wstaną, gdy rzeczesz: Ocućcie się, a śpiewajcie mieszkający w prochu! (Iz. 26, 19).

Z ręki grobu wybawię ich, od śmierci wykupię ich!

O śmierci! będę śmiercią twoją; o grobie! będę skażeniem twojem (Ozeasz 13, 14).

Dlatego prorokuj, a mów do nich: Tak mówi panujący Pan: Oto Ja otworzę groby wasze, i wywiodę was z grobów waszych, ludu mój! i przywiodę was do ziemi izraelskiej.

I dowiecie się, żem ja Pan, gdy Ja otworzę groby wasze, a wywiodę was z grobów waszych, ludu mój.

I dam w was ducha mojego a ożyjecie, i dam wam odpocząć w ziemi waszej; i dowiecie się, że Ja Pan mówię to i uczynię, mówi Pan (Ezech. 37, 12-14). Także Żyd. 11, 39.-40.

(12) Wy sami jesteście mi świadkami, żem powiedział: Nie jestem ja Chrystus, ale żem posłany przed nim.

Kto ma oblubienicę, ten jest oblubieniec, a przyjaciel oblubieńca, który stoi a słucha go, weseli się weselem dla głosu

wątpliwie będą wzbudzeni „w innym rzędzie“, niż Kościół (Obj. 6, 9—11)[13] i powtóre tych, którzy uwierzą i cierpieć będą podczas ucisku.[14] Oni również będą wzbudzeni przy objawieniu się Pana (w chwili przyjścia Jego na ziemię), aby wziąć udział z Nim w tysiącletniem Królestwie.[15] Ci ostatni są oznaczeni na djagramie literami Z. S.

Zatem wielkie żniwo pierwszego zmartwychwstania czyli powstanie do żywota przedstawia się jak następuje:

CHRYSTUS . . . . . . JAKO PIERWIASTEK (pierwszy owoc)

Ci co są Chrystusowi w czasie przyjścia Jego.	czas zachwycenia.	Kościół i święci Starego Testamentu.	Żniwo.
	czas objawienia się.	Święci, którzy ucierpieli podczas ucisku.	Zbieranie kłosów z pola.

oblubieńcowego; przetoż to wesele moje wypełnione jest (Jana 3, 28-29).

(13) A gdy otworzył piątą pieczęć, widziałem pod ołtarzem dusze pobitych dla słowa Bożego i dla świadectwa, które wydawali.

I wołali głosem wielkim, mówiąc: Dokądże, Panie święty i prawdziwy! nie sądzisz i nie mścisz się krwi naszej nad tymi, którzy miejszkają na ziemi?

I dane są każdemu z nich szaty białe, i powiedziano im, aby odpoczywali na mały czas, ażby się dopełnił poczet spółsług ich i braci ich, którzy mają być pobici jako i oni (Ob. 6, 9-11).

(14) I dano jej aby mogła dać ducha onemu obrazowi bestji, żeby też mówił obraz tej bestji, i to sprawił, aby ci, którzyby się nie kłaniali obrazowi onej bestji, byli pobici. (Ob. 13, 15).

Drugie zmartwychwstanie czyli „powstanie sądu"[16] będzie miało miejsce po upływie tysiącletniego Królestwa (milenijum) i dotyczy reszty umarłych.[17]

Sąd.

Pomileniści często używają wyrażenia „sąd powszechny", chcąc przez to powiedzieć, że kiedyś nastąpi dzień, w którym cała ludzkość jednocześnie ukaże się przed Bogiem na sąd.

Takiego wyrażenia jednak nie posiadamy w Piśmie św. Przedmileniści też wierzą, że będzie sąd powszechny, w znaczeniu, że wszyscy wprawdzie będą sądzeni, ale nie wszyscy w tym samym czasie.

Sąd nad grzesznikami, którzy uwierzyli w Chrystusa, należy już do przeszłości, a dokonał się w ich miejscu na Chrystusie na krzyżu. „Kto słowa mego słucha i wierzy onemu, który mię posłał, ma żywot wieczny i nie przyjdzie na sąd, ale przeszedł z śmierci do żywota." Jan. 5, 24. Patrz także Jan. 3, 17—19.

---

(15) I widziałem stolicę i usiedli na nich, i dany im jest sąd, i dusze pościnanych dla świadectwa Jezusowego, i dla słowa Bożego, i którzy się nie kłaniali bestji ani obrazowi jej, i nie przyjęli piątna na czoło swoje i na rękę swoją; i ożyli i królowali z Chrystusem tysiąc lat.

A insi z umarłych nie ożyli, ażby się skończyło tysiąc lat. Toć jest pierwsze zmartwychwstanie.

Błogosławiony i święty, który ma udział w pierwszem zmartwychwstaniu; albowiem nad tymi wtóra śmierć mocy nie ma; ale będą kapłanami Bożymi i Chrystusowymi, i będą z nim królować tysiąc lat (Ob. 20, 4, 6). Także Rzym. 11, 15.

(16) I pójdą ci, którzy dobrze czynili, na powstanie żywota; ale ci, którzy źle czynili; na powstanie sądu (Jana 5, 29).

(17) I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Bożą, a księgi otworzone są; i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sądzeni są umarli według tego jako napisano było w onych księgach, to jest według uczynków ich.

I wydało morze umarłych, którzy w niem byli, także śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli; i byli sądzeni każdy według uczynków swoich

A śmierć i piekło wrzucone

W miejscu potępionego grzesznika stanął i został osądzony Jezus.[18]

Pozatem nastąpi jeszcze dzień sądu, nie dzień o 24 godzinach, lecz długi szereg lat.* W tem znaczeniu dzień wzmiankowany jest w 2 Kor. 6, 2; Efez. 6, 13 i Żyd. 3, 8.[19] Wiemy, że jedna „godzina" u Jana 5, 25 trwa już przeszło ośmnaście stuleci. Wobec tego i „godzina" u Jana 5, 28 może trwać setki lat.

Ów „dzień sądu" a) także nazwany jest „dniem Pańskim" b), „dniem ostatecznym" c) i „wielkim dniem" d).

* a) Mat. 10, 15; 11, 22; 11, 24; 12, 36; Mrk. 6, 11; 2 Piotr. 2, 9; 3, 7: 1 Jana 4, 17.

b) Iz. 2, 12; 13, 6—9; 34, 8; Treny. 2, 22; Ezech. 13, 5; Joel. 1, 15; 2, 1; 3, 14; Amos 5, 18; Abd. 15; Sof. 1, 7; 8, 18; 2, 2—3; Zach. 14, 1; 1 Kor. 5, 5; 1 Tess. 5, 2; 2 Piotra 3, 10; 2 Kor. 1, 14.

c) Jana 6, 39. 40. 44. 54; r. 11, 24; 2 Tym. 3, 1.

d) Jer. 30, 7: Oz. 1, 11: Joel 2, 11; Sof. 1, 14; Mal. 4, 5: Juda 6; Ob. 6, 17; 16, 14; Dz. Ap. 2, 20.

są w jezioro ognistę. Tać jest śmierć wtóra (Ob. 20, 12-14).

(18) Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.

Kto wierzy weń, nie będzie osądzony, ale kto nie wierzy, już jest osądzony, iż nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego (Jana 3, 17-18).

(19) Tak mówi Bóg: Czasu przyjemnego wysłuchałem cię, a w dzień zbawienia poratowałem cię; oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia (2 Kor. 6, 2).

A przetoż weźmijcie zupełną zbroję Bożą, abyście mogli dać odpór w dzień zły, a wszystko wykonawszy ostać się (Ef. 6. 13).

Nie zatwardzajcie serc waszych, jako w rozdrażnieniu w dzień pokuszenia na puszczy (Żyd. 3, 8).

(20) Ponieważ sprawiedliwa jest u Boga, żeby wzajem oddał uciśnienie tym, którzy was uciskają. *

A wam, którzyście uciśnieni, odpocznienie z nami przy objawieniu Pana Jezusa z nieba z Aniołami mocy jego.

W ogniu płomienistym, oddawając pomstę tym, którzy Boga nie znają i tym, którzy nie są posłuszeni Ewangielji Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Którzy pomstę odniosą, wieczne zatracenie od oblicznośc Pańskiej i od chwały mocy jego

Gdy przyjdzie aby był uwielbiony w świętych swoich, i aby się dziwnym okazał we wszyst-

On się rozpocznie od plag,[20] a skończy się w ogniu,[21] pomiędzy któremi leży długi okres „dobrodziejstw Dawidowych wiernych“,[22] czyli milenjum.[23] W tym dniu odbędą się cztery widome sądy w następującym porządku:

Cztery sądy.

1. Sąd nad świętymi. Pod sąd będą podane ich uczynki.[24] On się odbędzie nie na ziemi. Porównaj 1 Tes. 4, 13—18 z 2 Tes. 1, 6—10; Obj. 19, 11—16. Zobacz (20) (32) i (33). Ci już uwielbieni święci będą sądzeni oczywiście przed bezbożnymi. Patrz

kich wierzących w on dzień (2 Tess. 1, 6-10). Obj. 19, 11-21.

(21) A djabeł, który je zwodził, wrzucony jest w jezioro ognia i siarki. A jeśli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota wrzucony jest w jezioro ogniste (Ob. 20, 10. 15).

(22) Nakłońcie ucha swego, a pójdźcie do mnie; słuchajcie, a będzie żyła dusza wasza. I postanowię z wami przymierze wieczne, miłosierdzie Dawidowe pewne wyleję na was. (Iz. 55, 3).

Dam wam święte dobrodziejstwa Dawidowe wierne. (Dz. 13, 34).

(23) I widziałem stolicę i usiedli na nich, i dany im jest sąd, i dusze pościnanych dla świadectwa Jezusowego, i dla słowa Bożego, i którzy się nie kłaniali bestji ani obrazowi jej, i nie przyjęli piątna jej na czoło swoje i na rękę swoję; i ożyli, i królowali z Chrystusem tysiąc lat.

A insi z umarłych nie ożyli, ażby się skończyło tysiąc lat. Toć jest pierwsze zmartwychwstanie.

Błogosławiony i święty, który ma udział w pierwszem zmartwychwstaniu; albowiem nad tymi wtóra śmierć mocy nie ma, ale będą kapłanami Bożymi i Chrystusowymi, i będą z nim królować tysiąc lat. (Ob. 20, 4-6).

(24) A tak nie sądźcie przed czasem, ażby Pan przyszedł który też oświeci co skrytego jest w ciemności i objawi rady serc, a tedy każdy będzie miał chwałę od Boga; (1 Kor. 4, 5).

Każdego robota jawna będzie; bo to dzień pokaże; gdyż przez ogień objawiona będzie, a każdego roboty, jaka jest, ogień doświadczy.

Jeźli czyja robota zostanie, którą na nim budował, zapłatę weźmie.

Jeźli czyja robota zgore, ten szkodę podejmie; lecz on sam będzie zachowany, wszakże tak jako przez ogień (1 Kor. 3, 13-15).

Albowiem musimy się wszyscy pokazać przed sądową stolicą Chrystusową, aby kaž-

Mat. 25, 14—30. Wpierw sąd nad sługami narodu, potem zaś nad narodami. Patrz także 1 Piotra 4, 17—18.[25]

2. Sąd nad narodami żyjącymi na ziemi w chwili objawienia się. Jezus jest sędzią żywych i umarłych.[26]

Kościoł czyli święci, którzy przedtem byli wzięci z ziemi, przyjdą razem z Chrystusem dla wykonania sądu[27] nad światem czyli żyjącymi narodami.[28] Jest to sąd nad żywymi, czyli tymi, kto będzie przy życiu na ziemi podczas objawienia się. Jezus odłączy owce od kozłów, zbierając wszystkie zgorszenia (Mat. 13, 41—42) i ustanowi swoje królestwo. Jego bracia, Izraelici,[29] nigdy nie będą zaliczeni do narodów (pogan).[30] Potem nastąpi milenjum, które będzie nieprzerwanym dniem sądu (Dz. Ap. 17, 31), gdy sprawiedliwy sędzia wstanie na ziemi (2 Tim. 4, 8) i

dy odniósł co czynił w ciele, według tego, co czynił, lub dobre, lub złe (2 Kor. 5, 10).

Także Rzym. 14, 10-12.

(25) Albowiem czas jest, aby się sąd począł od domu Bożego; a ponieważ naprzód zaczyna się od nas, jakiż koniec będzie tych, co są nieposłuszni Ewangielji Bożej (1 Piotra 4, 17).

(26) I rozkazał nam, abyśmy kazali ludowi, i świadczyli, że on jest onym postanowionym od Boga sędzią żywych i umarłych (Dz. 10, 42).

Także 2 Tym. 4, 1; 1 Piotr. 4, 5.

(27) Azaż nie wiecie, iż święci będą sądzili świat? A jeżli świat od was będzie sądzony, czyliście niegodni, abyście sądy mniejsze odprawiali? (1 Kor. 6, 2) Juda 14-15.

(28) Jako tedy zbierają kąkol, a palą go ogniem, tak będzie przy dokonaniu świata tego.

Pośle Syn człowieczy Anioły swoje, a oni zbiorą z królestwa jego wszystkie zgorszenia, i te, którzy nieprawość czynią.

I wrzucą je w piec ognisty, tam będzie płacz i zgrzytanie zebów.

Tedy sprawiedliwi lśnić się będą jako słońce w królestwie Ojca swego. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha. (Mat. 13, 40-43).

(29) Dla braci moich i dla przyjaciół moich teraz ci będę żądał pokoju (Ps. 122, 8).

(30) A tak zaczął przypowieść swoję i rzekł: Z Aram przywiódł mię Balak, król Moabski, z gór wschodnich, mówiąc: Przyjdź, a przeklinaj mi Jakóba, a przyjdź, złorzecz Izraelowi.

wykona sąd „według sznuru, a sprawiedliwość według wagi“. Izaj. 28, 17.

3. Sąd nad umarłymi przed wielką białą stolicą.[31—33]

Jakoż ja przeklinać mam, kogo Bóg nie przeklina? albo jako złorzeczyć mam, komu Pan nie złorzeczy?

Bo z wierzchu skał oglądam go, a z pagórków będę nań patrzał; oto, lud ten sam mieszkać będzie, a między narody mięszać się nie będzie (Num. 23, 7-9).

(31) I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Bożą, a księgi otworzone są; i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sądzeni są umarli według tego, jako było napisano w onych księgach, to jest według uczynków ich. A jeźli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota, wrzucony jest w jezioro ogniste (Ob. 20, 12.-15).

Umie Pan pobożnych z pokuszenia wyrywać, a niesprawiedliwych na dzień sądu ku karaniu chować (2 Piotra 2, 9). Także Mat. 10, 15; 11, 21—24; 12, 41—42; Rzym 2, 15—16.

(32) Boć to wam powiadamy słowem Pańskiem, że my, którzy żywi pozostaniemy do przyjścia Pańskiego, nie uprzedzimy onych, którzy zasnęli.

Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanielskim i z trąbą Bożą zstąpi z nieba, a pomarli w Chrystusie powstaną najpierwej.

Zatem my żywi, którzy pozostaniemy, wespół z nimi zachwyceni będziemy w obłokach naprzeciwko Panu na powietrze a tak zawsze z Panem będziemy.

Dlatego pocieszajcie jedni drugich temi słowami (1 Tess. 4. 15-18).

(33) I widziałem niebo otworzone, a oto koń biały, a tego, który na nim siedział, zwano Wiernym i Prawdziwym, i sądzi w sprawiedliwości i walczy.

A oczy jego były jako płomień ognia, a na głowie jego wiele koron; i miał imię napisane, którego nikt nie zna, tylko on sam.

A przyobleczony był szatą omoczoną we krwi, a imię jego zowią słowo Boże.

A wojska, które są na niebie szły za nim na koniach białych obleczone lnem cienkim, białym i czystym.

A z ust jego wychodził miecz ostry, aby nim bił narody; albowiem on je rządzić będzie laską żelazną, a on tłoczy prasę wina zapalczywości, i gniewu Bożego.

A ma na szacie i na biodrach swoich imię napisane: Król królów i Pan panów.

I widziałem bestje, i królów ziemskich, i wojska ich zebrane, aby stoczyli bitwę z siedzącym na koniu, i z wojskiem jego.

Ale pojmana jest bestja, a z nią fałszywy on prorok, który czynił cuda przed nią, któremi zwodził tych, którzy przyjęli piątno bestji i którzy się kłaniali obrazowi jej. Ci obaj wrzuceni są żywo do je-

4. Sąd nad aniołami[34] w ogniu „zgotowanym dla djabła i jego aniołów“. Bezbożni pierwsi tam pójdą. Porównaj Obj. 19, 20 z Obj. 20, 7—10; 2 Piotra 2, 4; Jud. 6.[35]

Tego rodzaju wydarzenia, wymagając dużo czasu, wykluczają pojęcie wyrażone w określeniu „sąd powszechny“ *).

„Dzień Pański“ zawiera w sobie dwa pojęcia, mianowicie: sąd nad wrogami Boga oraz wyzwolenie i uwielbienie narodu Bożego.[36]

---

*) Używane w Polsce wyrażenie: „Sąd ostateczny“ jest prawidłowsze, ponieważ zawiera w sobie myśl, że przedtem odbyły się już inne sądy. Tłumacz.

---

ziora ognistego, gorejącego siarką (Ob. 20, 11-20).

(34) Albowiem jeźli Bóg Aniołom nie przepuścił, którzy byli zgrzeszyli, ale strąciwszy ich do piekła, podał łańcuchom ciemności, aby byli zachowani na sąd (2 Piotra 2, 4).

Także i Aniołów, którzy nie zachowali pierwszego stanu swego, ale opuścili mieszkanie swoje, na sąd dnia wielkiego związkami wiecznemi pod chmurą zachował (Juda 6).

Także 1 Kor. 6, 3; Ob. 20, 10.

(35) Ale pojmana jest bestja, a z nią fałszywy on prorok, który czynił cuda przed nią, któremi zwodził tych, którzy się kłaniali obrazowi jej. Ci obaj wrzuceni są żywo do jeziora ognistego, gorejącego siarką (Ob. 19, 20).

A gdy się skończy tysiąc lat, będzie rozwiązany szatan z ciemnicy swojej.

I wynijdzie, aby zwodził narody, które są na czterech węgłach ziemi, Goga, i Magoga, aby je zgromadził do bitwy; których liczba jest jako piasek morski.

I wstąpili na szerokość ziemi, i obtoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. Ale zstąpił ogień od Boga z nieba i pożarł je.

A djabeł, który je zwodził, wrzucony jest w jezioro ognia i siarki, gdzie jest ona bestja i fałszywy prorok; i będą męczeni we dnie i w nocy, na wieki wieków (Ob. 20, 7-10).

Także 2 Piotra 2, 4; Juda 6.

(36) I stanie się w ostateczne dni, że będzie przygotowana góra domu Pańskiego na wierzchu gór, i wywyższy się nad pagórkami, a zbieżą się do niej wszystkie narody.

I pójdzie wielu ludzi, mówiąc; Pójdźcie a wstąpmy na górę Pańską, do domu Boga Jakóbowego, a będzie nas uczył dróg swoich, i będziemy chodzili ścieżkami jego; albowiem

Tak więc mamy sąd:

Nad wierzącymi — w sprawie ich charakteru, na krzyżu.

Nad wierzącymi w sprawie ich uczynków, na sądzie wykonanym przez Chrystusa.

Nad żyjącymi narodami podczas objawienia się.

Nad bezbożnikami przed wielką biała stolicą.

---

z Syonu wyjdzie zakon, a słowo Pańskie z Jerozolimy.

I będzie nachyłona wyniosłośc człowiecza, a wywyższenie ludzkie zniżone będzie; ale sam Pan wywyższony będzie dnia onego (Izaj. 2, 2-3. 17).

Także Iz. 4, 1-6; Joel 2, 21-27, 31; 3, 12-17; Dan. 7, 9-14; Zach. 14, 1-21; Sof. 3, 8-9; Mal. 4, 1-3.